

Neodvisno glasilo vseh poštних nameščencev Dravske banovine

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 23. julija 1935.

Leto I.

List ni mogel iziti prej zaradi stavke grafikov.

Ela Horvatova, Ljubljana.

Kongres p. t. t. uslužbencev v Arandjelovcu

Letošnji kongres p. t. t. uslužbencev je pokazal v splošnem napredek. Med delegati je bilo še precej discipline in reda, kar se pa ne more trditi o ostalih udeležencih, zlasti ne o gostih-nečlanih. Kričanje ni način, s katerim bi se dali uveriti delegatje o upravičenosti in nujnosti globljega razpravljanja kakih stvari in važnost in nujnost kake stvari se ne podkrepi s tem, če se iznašajo namigovanja brez vsakih stvarnih dejstev. Dobili smo le vtis, da se vrši nekak boj proti nekaterim osebam uprave in da se hočejo dati nove smernice v pogledu dela centralne uprave. Podano pa je bilo vse s preveliko ostrično, na dolgo in široko, da se je bilo delegatom težko poglobiti in izluščiti pravo jedro. Opozicija, ki stremi za uspehom, mora biti kratka in jedrnata. Trditve naj podpre z dejstvi, opusti naj vsa namigovanja in naj ne iznaša stvari, za katere nima dovolj dokazov, pa bo uspeh siguren. Delegati, ki prihajajo iz vseh delov države, ne morejo poznati posameznikov uprave glede na njih sposobnosti in in delavnost. Oni lahko kritizirajo celoletno delo iste in spremembe v vodstvu. Delovanju uprave bliže stoječim pa je dana možnost spoznati zmožnosti in delavnosti posameznikov uprave in zato lahko pridejo na kongres s predlogi o spremembah, ki jih morajo tudi utemeljevati stvarno, korektno in konkretno. Želimo si, da bi bil prihodnji kongres v pogledu na parlamentarno postopanje, na red in disciplino, boljši.

S prenočiščem, prehrano in izletom na Oplenac pa smo bili povsem zadovoljni. Uverjena sem, da se bodo naši kongresi vsestransko vedno bolj spopolnjevali, četudi korakoma.

Delegatje Dravske sekcije smo s kongresom nezadovoljni pred vsem glede določitve našega budžeta za leto 1935/36. Po toči zvoniti sicer nič ne koristi in tudi razpravljati ne, kje je krivda, da se niso dosegli v tem pogledu potrebni popravki, ki bi omogočili dobro in redno poslovanje sekcije. Centralna uprava je kriva toliko, da je vsa poročila izdala prepozno in se je budžetski predlog dobil šele na kongresu. Dve postavki v našem budžetu nas nikakor ne moreta zadovoljiti. Prva je plače in nagrade v znesku Din 7200. Dravska sekcija ima po črtanju zvaničnikov in služiteljev 500 članov. Beograjska 600 in Dunavska sekcija 560 članov, pa je za vsako v budžetu določena omenjena postavka Din 9600. Dravska sekcija ima 105 pošt in samo tri podobore, pa je zato delo sekcije večje ko imenovanih dveh. Od vsega početka je imela Dravska sekcija pisarniško moč, brez katere si pravega delovanja sekcije ni mogoče misliti. Zadnji dve leti smo si morali pomagati s prostovoljnimi prispevki, v bodoče pa za to ne bo mogoče najti potrebnega vira, ker je članarina zvišana na Din 10.—

Druga postavka v znesku Din 500.— za izaslanstva odgovarja za en sestanek. Kako mrtvilo je v organizaciji, če ni večjega stika uprave s članstvom, vidimo in nikoli se do-

volj ne poudarja večji stik s podeželskim članstvom. Ta postavka bi se morala povišati na najmanj Din 2000.

V pogledu reševanja ženskih vprašanj moram izjaviti, da smo lahko povsem zadovoljne. Po žalostnih izkušnjah doma sem bila pripravljena na borbo v tem pogledu, a veselo iznenadena, presenečena sem bila, ko so bile vse tri glavne točke, o katerih sem hotela razpravljati, na kongresu že podane pred menoj od tov. ing. Milenkovića. Večina delegatov in udeležencev je izvajanja tov. ing. Milenkovića odobraval, in če se bo v tem pogledu vsaj polovico toliko napravilo, kakor se je govorilo, potem morajo ženska vprašanja že v teku tega leta, tako v stroki, kakor v organizaciji povsem odpasti.

Že na lanskem kongresu v Zagrebu je g. ing. Milenković zahteval izvedbo enakopravnosti žen v p. t. t. stroki glede na zasedbo vsakega mesta in s tem tudi napredovanje tovarišic. Letos pa je to ponovno poudaril in zahteval ukinitve uredbe o drag. dokladah za poročene in upokojene drž. uslužbenke. Zahteval je nadalje črtanje točk 34, 35, 36, 45 in 46 uredbe o organizaciji p. t. t. stroke, kolikor onemogočajo prevedbo zvaničnic in služiteljic, ki jih je uredba zatekla v službi. Kadar se bodo razpravljale krivice posameznikov s pravega socialnega in pravičnega stališča, tedaj bodo zahtevo po popravni krivic podpirali vsi brez izjeme in ne bo apatičnosti pri onih, ki sami direktno ali indirektno niso prizadeti, kaj še, da bi se našli med nami nasprotniki.

Tovariš Lekić iz Dunavske sekcije se je v svojem govoru dotaknil ženskih vprašanj v prav nasprotnem smislu, kakor pa tov. ing. Milenković. Izgovoriti pa je zamogel samo sledeče stavke: »Četudi mi bodo tovarišice morda zamerile, vendar izjavljam, da naj bi se v državno službo sprejemala samo ona dekleta, ki so potrebna, da se preživljajo. Od poročenih žen pa država nima nikakih koristi. Nekateri imajo mesečno plačo samo za puder in šminko.« Nato je nastal vik in krik, ki mu je onemogočil vsako nadaljnje razpravljanje o tem, čeprav je želel, da svoje izrečene misli utemelji. Večina je zahtevala, da takoj preneha in grozila z odhodom.

Za svojo osebo moram reči, da tako postopanje ni na mestu. Vsak ima pravico povedati svoje nazore in razložiti pojmovanje kakih zadev, posebno še, ker je čas govora omejen in ni nihče upravičen kratiti delegatu pravico do govora. Žal mi je bilo, ker tov. Lekiću ni bilo mogoče nadalje izvajati svojega govora, in mu zato nisem mogla odgovarjati. Morda je hotel navesti one poročene žene v državni službi, ki niso potrebne, in katerih možje zaslužijo sami mesečno več, kakor je potrebno za vzdrževanje družine. Mislil je morda tudi na one žene, ki glede na to, ker so poročene, zahtevajo vedno in povsod obzir in izjemo pri opravljanju službe. Proti takim smo tudi mi same. Priznati pa se mora, da je takih komaj 1 odstotek, in da radi

tega procenta ne sme trpeti 99% žena. Za take posamezne slučaje se lahko najde možnost za odstranitev iz drž. službe. Samo to je, da uživajo ravno take vsled poznanstva največ protekcije in bi borba proti njim ostala neuspešna. Če se pa končno vprašam, kdo je kriv, da je mogoče zaposliti, četudi najmanjši odstotek žen, ki niso primorane se z lastnim zaslužkom preživljati, v državnih službah in ki odjedajo kruh najsiromašnejšim, najdem krivdo pač le pri onih moških, ki jim take ženske prija, ker vidijo v njih igrače, ki se jim jih hoče. Zato se tudi ne najde ona možnost, ki bi odstranjevala iz služb vse, kar je samo za luksuz. Mislim, da lahko trdim, če rečem, da bomo vse žene p. t. t. uslužbenke podpirale vsak ukrep, ki bo onemogočil zaposlitev onim, katerim bi bila mesečna plača v kritje pudra, šminke in sličnih izdelkov, ker take uradne moči niso za službo in so samo v breme delovnih moči. Sicer pa lahko rečem, da tudi možje trošijo denar za stvari, ki niso neobhodno potrebne in bi tudi njim lahko očitali, da imajo plačo za cigarete in gostilne. Tako končno vidimo, da smo s slabim obremenjeni vsi in ja zato najboljše, če si nič ne očitamo. Trditev, da je mož prvi, ki mora dobiti službeno mesto, ker je glava družine in ker se potem, ko dobi službo, lahko oženi in tako življenjsko preskrbi še eno bitje, to je ženo, ne drži. Koliko je v državnih službah moških, ki so v zreli moški dobi in so ostali neoženjeni kakor njih tovarišice, katerim pa ni dano, da bi si samele same izbirati svojega življenjskega tovariša. Koliko je žena, ki s svojim zaslužkom ne vzdržujejo samo sebe, temveč preživljajo tudi starše, brate ali sestre, ki bi bili sicer izročeni gladi ali največjemu pomanjkanju. To so življenjska vprašanja, ki se ne dajo povoljno rešiti s kako šablonsko uredbo, v škodo samo enega dela.

Na predkonferenci je neki tovariš, menda Milanović, izjavil, da zvaničniki in služitelji niso bili v upravi zastopani tako, kakor bi bilo treba glede na njih število. Ta tovariš naj bi pogledal po delegatih, in videl bi, kako v malem številu so bile zastopane tovarišice, in vendar nas je v Udruženju skoraj 1:1. Ne odobravam stališča, da zastopa vsako skupino proporcionalno število, pač pa neglede na spol in položaj samo najzmožnejši. Kaj mi pomaga, če so tovarišice zastopane v upravi po njih številčnem proporcu, pa ni nikake koristi od take zasedbe? Ta ključ zastopstva sem tudi v svojem odgovoru poudarjala.

Neki tovariš ambulancar se pa ni strinjal z zahtevo izvedbe enakopravnosti žene v p. t.

**Poštar in njegova
družina nosita
dobre in cenene**

**TIVAR
obleke**

stroki in zahteval, naj potem tudi me vozimo ambulanco. Ker mi je bil čas skrčen na 10 min., nisem mogla odgovarjati na vse in zato naj tukaj povem svoje mnenje. Zdi se mi, da bi tovarišice že zdavnaj morale voziti ambulanco, če bi ne bilo doklad, zaradi katerih se tovariši že sami prepirajo, kdo sme in ne sme voziti. Nekateri bi najraje ob povratku vstopili v nov voz in kar znova začeli vožnjo. To je: četudi je ambulanci vožnja fizično napornejša, je nagrada tolikšna, da je trud pošteno plačan. Mislim, da služba pri telefonu in glavnih blagajnah ni dosti lažja, samo doklad ni nobenih, zato je ta služba za ženske. Ako bi pa bile pri blagajnah doklade in pri telefonu dobre tantijeme, bi pa služba v teh panogah bila tako težka in odgovorna, da bi jo morali opravljati samo moški.

Dobro je zaključil svoj govor tovariš iz Bjelovara, ki je naglašal, da samo res v popolni slogi bo uspeh. Sposobni naj vodijo, drugi pa naj bodo dobri vojaki in zmaga je sigurna.

V svojem govoru sem zahtevala od bodoče uprave, naj izda letno poročilo prej, da ga bodo delegatje dobili vsaj teden dni pred odhodom na kongres, ne pa kakor doslej, komaj dva dni pred odhodom. Enako naj se rok za reševanje odnosno predlaganje predlogov k dopisom ali pravilnikom, izdanih od uprave, podaljša, ker nima smisla, da se hitro in brez dobre razprave površno odgovarja, kolikor se pač v naglici sploh more. Zahvalila sem se tov. Milenkoviću za njegova stvarna izvajanja, tihoča se ženskih vprašanj, želeč samo, da bi se končno od besed prešlo tudi k dejanjem. V tem pravcu se do sedaj s strani tovarišev in tudi s strani uprave ni storilo nič. Orisala sem tudi težak položaj onih poročenih žena, ki jih gmotne razmere silijo, da služijo v p. t. t. stroki in s tem omogočujejo obstoj svoje družine.

Tov. Čampa se je v svojih odgovorih dotaknil tudi vzroka o nedosegi popolne ukinitve uredbe o drag. dokladah. Po njegovem mnenju je kriv »Ženski pokret«, ki v tem pogledu ni nič storil odnosno veliko premalo. Na to mu odgovarjam, da kongres p. t. t. uslužbencev ni opravičen zvrčati neuspehe na druge. Kot p. t. t. uslužbenke imamo pravico od naše stanovske organizacije terjati račune o delovanju za ukinitve krivične uredbe. Kaj kongres p. t. t. osebja briga delo »Ženskega pokreta«, v katerem je le malo število p. t. t. uslužbenk včlanjenih? Od te institucije bomo na njegovem kongresu zahtevale pojasnil. Za svojo osebo vem, da je ravno ta organizacija največ delovala za ukinitve uredbe. Vršili sta se že dve protestni zborovanji; vsaka sekcija pokreta je obvestila poslance in senatorje svojega okraja o krivicah uredbe. Ob vsaki politični situaciji so se ponovno podvzeli koraki za doseg ukinitve in uverjena sem, da v delokrogu »Ženskega pokreta« ta agilnost in delavnost ne bo popustila, dokler zadeva ne bo ugodno rešena.

Prijetno in obenem nemilo me je zadela ugotovitev odnosov med tovarišicami in tovariši v drugih sekcijah. V prijetni družbi tovarišev Savske sekcije, katerim smo se v Beogradu pridružili, je simpatični upravnik pošte Zagreb 2 pripovedoval, kako so tovariši v Zagrebu počastili svojo prvo tovarišico, ki je dosegla V. skupino. Priredili so ji namreč večer in ji tovariško čestitali k napredovanju. Razveselil me je primer tovariškega odnošaja v Savski sekciji, kjer se prvošči uspeh tudi tovarišicam. Pred oči pa mi je istočasno stopila slika, ki bi v takem primeru nastala v Dravski sekciji. Koliko bi bilo kritiziranja o »babah«, jeze in morda tudi pritožb na državni svet. Prva tovarišica v Savski sekciji, ki je dosegla V. skupino, ne zavzema nikakega vodilnega mesta, je navadna telegrafistka, in nihče ji ni oporekal

upravičenosti, narobe, tovariši so bili veseli in ji čestitali. Pa pri nas? Komaj se je dosegel dostop v V. skupino za vse p. t. t. uslužbenke, so se že sestavljali pogojni predlogi za doseg te skupine in tovarišice naj bi se povsem izključile od tega napredovanja. Ob pravem tovariškem razumevanju v naših sosednjih sekcijah kakor tudi v onih na skrajnem jugu naše države glede enakopravnosti vseh p. t. t. uslužbencev pa mi je lažje in uverjena sem, da bomo tudi tovarišice v Dravski sekciji slej ko prej dosegle isto, kar so dosegle tovarišice v Savski in Beograjski sekciji.

H koncu se zahvaljujem za izposlovanje precej udobne vožnje iz Ljubljane v Beograd upravniku pošte Ljubljana 2, gospodu Cofu in tov. predsedniku, ki sta preskrbela pol vagona za udeležence kongresa vse Dravske banovine. Enako lepa hvala predsedniku Udruženja, Vladeti Krstiću, ki je poskrbel za prav udoben povratek.

Resolucija, sprejeta na kongresu, obsega naslednjih 13 točk:

1. Zahteva se lastno ministrstvo.

2. Uredba o drag. dokladah naj se popolnoma ukine tudi za poročene državne nastavljenke in upokojenke.

3. Prevedejo naj se vsi zvaničniki in slu-

Ela Horvatova, Ljubljana.

Iz Kluba p. t. t. uslužbenk

Dne 26. maja t. l. se je vršil širši sestanek Kluba, ki se ga je udeležilo 31 tovarišic. Kot odposlanca sekcije sta prisostvovala sestanku tov. Keržan Dora in tov. Cuderman.

Omenjena sta bila dva važna sestanka kluba, od katerih prvega je sklicala tov. Mikuževa koncem leta 1932 in na katerem se je razpravljalo o pomenu aktivnejšega sodelovanja tovarišic v skupni organizaciji in drugi širši sestanek tovarišic začetkom leta 1933, na katerem se je ustanovil klub in so bile podane smernice in program klubovega dela. Nič manj važen in pomemben pa je bil sestanek tovarišic 26. maja t. l. Na njem sem podala obširno poročilo, vsebujoče popis dela tovarišic v strokovni organizaciji, zlasti v letu 1932/33, ki je za nas tako značilno, saj smo v tem letu pokazale v polni meri pravo razumevanje za organizacijo in njeno delo. V tem letu smo tudi sodelovale zadrugo »Poštni dom«. Brez pravega razumevanja in odločnega stališča tovarišic v letu 1932/33, ko so se pojavile nezdrave razmere v zadrugi »Poštni dom«, danes ponosna naša stavba ne bi stala. Poročala in orisala sem tudi razne pojave v strokovno-organizatoričnem gibanju, ki so v začetku izgledali malenkostni, pozneje pa so vedno bolj izražali nerazpoloženje posameznikov proti delovanju kluba in so imeli značaj osebnosti. So osebe, ki se pojavijo vedno pri kritiziranju ene ali druge stvari, ki jih pa v strokovno-organizatoričnem delu nikjer in nikdar ne vidimo. Ti se spotikajo ob poročila kluba v »Dravski pošti«, češ da strokovno glasilo nima s feminističnim gibanjem nobenega opravka. Kritizirati je pa veliko lažje, kakor delati in ustvarjati. Da so tovarišice danes organizatorično zrele, do česar jih strokovna organizacija ni privedla ves čas njenega obstoja, je v precejšnji meri zasluga kluba in njegovega dela v teku treh let. Tovarišice so bile sicer vedno organizirane in so v organizaciji številčno prekašale tovariše, četudi je stanje osebja glede na spol v Dravski direkciji 1:1. Tudi odborniška mesta so zavzemale, bile pa so v svojih zahtevah tako skromne, da so tovariši smatrali za potrebno, apelirati na njih večje strokovno udejstvovanje. Tako se je svojčas kritiziralo, da se tovarišice premalo zanimajo za pereča strokovna in personalna vprašanja. Danes smo pa zopet preveč feministke, ker zahtevamo to, kar nam gre.

žitelji z uradniško kvalifikacijo, in sicer po redu glede na število službenih let. Zasigura naj se prevedba zvaničnic in služiteljic s tem, da točke 34, 35, 36, 45 in 46 v uredbi o organizaciji p. t. t. stroke, kolikor iste onemogočajo prevedbo ženskih moči, ne veljajo za one, ki jih je uredba zatekla v službi.

4. Režijske karte z utemeljitvijo, da smo prometno osebje.

5. Ukine naj se nedeljska in praznična služba pri blagajni in za dostavo pošte.

6. Delovni čas za omejeno službo naj se določi od 8. do 12. in od 15. do 18. ure.

7. Ambulanci služba naj se skrči na 30 let.

8. Kaderski rok naj se šteje v efektivno službeno dobo, kakor tudi vojna leta.

9. Zasigura naj se povratek v službo vsem vojaškim obveznikom.

10. Sestava rangovne liste.

11. Sistemizacija službenih mest po poštah s potrebno rezervo.

12. Izpraznjena uradniška mesta naj se takoj zasedejo z novim uradniškim naraščanjem in dnevničarji naj se ne sprejemajo več v službo.

13. Zidajo naj se nova državna poslopja, ki bodo v higijeničnem pogledu neoporečna, in sicer v prvi vrsti za pošto Zagreb 2.

Naš klub v strokovni organizaciji ne zavzema nikakega feminističnega gibanja v splošnem pomenu. Kot p. t. t. uslužbenke imamo vendar pravico zahtevati v stroki kakor tudi v organizaciji, da se upoštevamo po zmožnosti in službenih letih tako kakor tovariši. To je naša pravica! Na podlagi zmožnosti in službenih let nam mora biti v stroki dosegljivo vsako mesto kakor tovarišem in s tem zvezano napredovanje. To je naša načelna in upravičena zahteva, ki jo mora podpirati vsaka uprava. Kjer tega razumevanja ni, je treba borbe za doseg in uresničenje teh zahtev. To niso zahteve, s katerimi bi bil kdorkoli prikrajšan. Če država p. t. t. uslužbenkam nalaga v službi iste dolžnosti kakor tovarišem, jih v slučaju vojne mobilizira brez vsakih olajšav in izjem, hočemo enake delitve pri pravicah. To je vse naše feministično gibanje v stroki in organizaciji, kar je le v korist stroke in vodi do medsebojnega spoštovanja in cenjenja. V obratnem smislu pa trpi stroka, trpi del osebja, ker se čuti zapostavljen in ne more razviti vseh svojih zmožnosti in delavnosti, kakor bi to rad. Kdor pa izjavlja, da pod žensko komando noben moški ne bo delal, in če bi v organizaciji zasedla predsedniško mesto tovarišica, da takoj izstopi iz organizacije, je v svojem nazeranju zastarel in ga novi tok življenja ne bo preobrazil, da bi lahko pojmoval enakost pri delu, opravljanju dolžnosti in enakost pravic. Osebe takega naziranja imajo za svojo okolico vedno dvojno mero. Eno za vzvišene in po njih mnenju nedosegljive, ki imajo vse pravice, ter druge, ki naj samo delajo in plačujejo. Trdi se tudi, da v strokovni organizaciji ni razlike med članstvom, da prizna organizacija enakopravnost vsega osebja v stroki in službi. Lepo! S tem pa še ni rečeno, da se to tudi povsod izvaja in da je z načelnim priznanjem enakopravnosti s strani strokovne organizacije stvar rešena. Kakor organizacija v vseh drugih personalnih vprašanjih aktivno posega v razvoj, tako mora in bi morala poseči povsod tam, kjer se v omenjenem smislu enakopravnost ne upošteva. Pri veliki večini tovarišev ni za to razumevanja, pa tudi pri nadrejenih oblasteh ne. Ali se je treba potem čuditi, če se tovarišice oglašajo, in je ozračje obojestransko že kar prenasličeno ženskih vprašanj? Kako naj fungirajo klubi, pododseki, če prevladuje mne-

nje, da tovarišica ni za vsako vodilno mesto v organizaciji? Kje naj najdemo svoj razmah, kako naj tvorimo klub poštarjev, če sme povsod predsedovati samo tovariš, in ko tovarišice vidimo, da tovariši naših specialnih zadev ne pretrešajo tako, kakor jih one, ki so prizadete! Je ob takem naziranju mogoč obstoj, kaj še razmah skupnih klubov?

Ne razumem, zakaj moti in razburja nekatere sodelovanje tovarišic v raznih društvenih izven organizacije? To naše udejstvovanje nima z organizacijo nikake vezi. Pisati pa vendar smemo o temah, ki širše članstvo p. t. t. stroke zanimajo. Vsako delavnost, agilnost in sodelovanje, ki je usmerjeno za splošno korist in napredek je treba pozdraviti.

Tovarišice so obširnemu poročilu, ki je jasno orisal stanje v strokovni organizaciji in delo kluba, z zanimanjem sledile. Zanimivo je bilo tudi poročilo mariborske poverjenice tov. Pondelakove in izjave tovarišic vseh večjih pošt mariborskega pododbora, ki enodušno odobravajo delo kluba in ki si žele klubovih poročil v sedanjem smislu in obsegu. Tov. Pondelakovi pa so dale zaupnico glede na njeno stališče na predkonferenci in na skupščini Dravske sekcije. Klub se je številčno povečal in uverjena sem, da ne bo dolgo, ko bo vsaka p. t. t. uslužbenka članica kluba.

Po mojem poročilu je tov. Keržanova pozdravila sestanek v imenu sekcije, potrdila poročilo kot resnično in točno, podala svoje mnenje glede zasiedbe vodilnih mest po tovarišicah ter končno izrazila željo, da se nastalo nesporazumljenje med sekcijo in klubom čim prej odstrani.

Tov. Faganelli je poročala o situaciji celjskega pododbora in o poteku pododborove seje.

Tov. Vook pa je želela, da bi se pojavi, o katerih je čula na sestanku, ne prenesli na deželo, kjer tovarišice še z idealizmom gledajo v organizacijo. Navdušene so za klub in mu želijo mnogo uspeha.

Na sestanku sem predložila v odobrenje osnutek klubovega »Poslovnika«, ki se predloži sekciji.

Volitve vodstva kluba so se na splošno željo končale takole: Predsednica Ela Horvato, podpredsednica Lenard Amalija, tajnica Mikuž Vladislava, namestnica Pavla Ciuha, blagajničarka Gomišček Ana, namestnica Kutnar Mira.

Po nalogu sekcije J. Ž. Z. sem se udeležila občnega zbora »Branibor«, ki je podajal račune o svojem delu. V marsičem je bilo poročilo tako obupno žalostno, in sicer ne le glede naših manjšin, ampak tudi v pogledu ogražanja naše narodne lastnine v lastni državi. Upravičeno se je kritizirala indolenca, ki vlada vseh povsod za narodno obrambno delo. Za zgled nam mora biti delo naših sosedov, ki v tem pravcu trošijo milijone in milijone; njih raznarodovalne organizacije štejejo na tisoče članov, in vse to gre na račun našega življa. Nemci imajo izborni izpeljane vezi, ki spajajo Nemce v tujih državah z domovino. Zanje zahtevajo poleg državne tudi nacionalno vzgojo, ki pa jo lahko vrši samo Nемеc po rodu in tudi samo v nemškem jeziku. Pri nas pa dobimo rodoljube, ki pravijo, da nam v Jugoslaviji ni treba nikakih nacionalnih in narodnih obrambnih društev, ker nam ne preti nobena nevarnost več. Naše Nemce je treba po njih mnenju pridobiti za lojalne državljane in tako bo zadeva najenostavneje rešena. Ti lojalni državljani pa kupujejo naša posestva v obmejnih krajih in po 17 letih še ne smatrajo za vredno posluževati se uradnega jezika za občevarje v državnih uradih. Podano poročilo »Branibor« je verna slika naših obmejnih razmer in mentalitete nekaterih naših rodoljubov. Treba je resnega in sistematičnega dela za zaščito narodne imovine in velikih materialnih žrtev za naše manjšine, ki morajo vedno čutiti, da mi-

slimo nanje. »Delo Branibora« ke mi zdi tako važno, da sem radevolje pristala na sodelovanje v tem društvu.

23. junija se je vršilo zborovanje v mestni dvorani na magistratu, ki ga je sklicala sekcija J. Ž. Z. Razpravljalo se je o obstoju ženske realne gimnazije, o otvoritvi prvega letnika ženskega učiteljišča in o preklicu uredbe o reduciranju draginjskih doklad. Pri tem zboru je sodeloval tudi klub p. t. t. uslužbenk. Govornica tov. Marica Remic je v svojem govoru navedla nekaj eklatantnih primerov, kako občutno je uredba o draginjskih dokladah zadela nekatere poštnе družine. Zborovanje je bilo dobro obiskano in govornice so žele veliko priznanja in odobravanja.

V sredo 9. junija zvečer je osebje pošte Ljubljana I pristrčno pozdravilo novoimenovanega upravnika g. inspektorja Janežiča. V neverjetno velikem številu se je osebje udeležilo tega pozdravnega večera. V imenu tovarišic sem pozdravila g. upravnika nekako takole:

Dovolite, gospod upravnik, da se vsem že izraženim častitkam pridružim v imenu tovarišic, ki z zaupanjem gledajo v Vas. Uverjene smo, da smo končno dobile v vas predstojnika, ki zna ceniti delo in zmožnost neglede na osebo. Želele bi, da bi pri delu za zboljšanje položaja v stroki upoštevali tudi naše zmožnosti in delavnost, tako da bo vsakomur v stroki dano, izrabiti najboljše znanje in delavnost v prosep stroke. Prosim vas zato, da bi pri podeljevanju kateregakoli vodilnega mesta v vašem področju upoštevali samo zmožnost in službena leta, neglede na spol. Me pa vas zagotavljamo, da bomo opravljale svoje službene dolžnosti v vašo popolno zadovoljnost.

Ludvik Jožica, Majšperg.

Korak v življenje

»Kam drži na levo cesta?
Kam drži na desno pot?
Mož, povejte mi resnico,
kje se lažje ognem zmot?«

Mlad človek je dovršil šole. Treba bo samostojno stopiti v življenje, v neizprosen boj za obstanek. Stoji na razpotju in se razgleduje: Kam? Kam naj usmeri korak?

Mladosti se zdi življenje rožnato, polno pestrih, sončnih barv. In noče in ne more verjeti, da se ne bi za njim našlo kruha, da bi mu utegnila biti določena le bore trda skorja.

»Mlad sem in zdrav. Vse svoje sile in voljo hočem zastaviti v delo, da doprinesem vsaj majhen delež koristi človeški družbi.« In se odloči za poštarški poklic. Nastopi dveletno prakso. Dela marljivo, vestno, v popolno zadovoljstvo svojega predstojnika. — Dobro, prav gladko prestane izpit. Kako tudi ne, saj je podkovan vseskozi, saj se je resno pripravil cel dve leti! — Čestitajo mu: »Novopečeni poštar« -poštni odpravnik! Še enkrat se mu zasmeje srce...

— Toda kaj sedaj? P. t. t. odpravnikov je v celi državi okoli osem sto. Pogodbenih pošt pa ni niti tisoč dvesto in še te so po večini zasedene z razmeroma mladimi ljudmi. Izgledi za skorajšnjo postavitev so zelo slabi.

»Poizkusil bom, mogoče mi bo le sreča mila.«

Ko izide prvi razpis, vložil prošnjo. V upu in strahu pričakuje rešitve. Končno prejme veliko, rjavo kuverto. Čita: Vaši prošnji se ne more ugoditi. Pošta N. je po odloku gospoda ministra itd. podeljena drugemu prosilcu.

Odgovor na prvo, drugo, tretjo, deseto vlogo prošnje je vedno enak.

Že štiri, že pet let čaka. Še vedno pošilja prošnje, ker pač mora, mora! A sedaj že nič več ne pričakuje, samo še boji se rešitve. Obraz mu blede. Široko odprte oči zro topo v svet. Ves optimizem, vse nade mrejo...

Res je, da smo imele veliko zaupanja in vere v g. Janežiča, četudi ga pobliže nismo poznale. Videle smo v njem moža velike inteligence in širokega pogleda, moža kremenitega značaja, pravičnega in resnicoljubnega. Vendar nismo pričakovale tolike širokogrudnosti, kakor jo je pokazal v odgovoru na pozdravne govore. »Ustvarjanje discipline in reda,« je dejal, »ni delo upravnika, to mora izvesti osebje samo.« To je naziranje, ki je pravilno. Enako dobro je g. upravnik povedal in orisal razmerje tovarištva. Glede upoštevanja osebja po zmožnosti, je izjavil, ni delal razlike niti kot predstojnik oddelka in ga tudi v bodoče ne bo delal. Postavil je v paketnem oddelku na kontrolorsko mesto tovarišico, ki je delo dobro opravljala in jo na tem mestu pustil. Če pa pojde delo tako naprej, bodo vsa ta mesta na Ljubljani I lahko zasedena po tovarišicah. Ta odgovor je kot meč Aleksandra Velikega presekal gordijski voz, ki je bil v spotiko in je ustvarjal že kar razdor v vrstah p. t. t. uslužbenecv. S tem odgovorom je konec debate in prerekanj, ali sme ali ne žena v p. t. t. stroki zasesti vodilno mesto. Od nas samih je sedaj odvisno, kako bomo, kadar bo treba, na mestu. Zato še več izpopolnjevanja v strokovnem in vsestranskem znanju.

23. junija smo pa otvorili naš »Poštni dom« in tovarišice smo sklenile, da mu poklonimo preko kluba obveznice notranjega pošojila in se s tem ponovno oddolžimo onim, ki so se toliko trudili, da se je pred 15 leti izražena misel uresničila. Prosim vse tovarišice, naj pošljejo svoje obveznice, če so se odločile, da jih podarijo zadrugi, na moj naslov. V skupnem seznamu bodo potem izročene zadrugi.

Tako se godi našim mladim, našemu naraščaju. Osem sto jih je. In nihče se ne briga zanje. Mimo njih še vedno dobivajo pošte privatniki.

Od p. t. t. odpravnika se zahtevajo najmanj štirje razredi srednje šole, dveletna praksa in ob koncu strokovni izpit. Potem pa pride nekdo, ki nima skoraj pojma o poštnih pravilnikih, o poštnem poslovanju. Že pred davnimi, davnimi leti je dovršil osnovno šolo in je sedaj postavljen za p. poštarja. To se vendar ne bi smelo dogajati.

»Na mladih svet stoji,« zato moramo uvrstiti njihov problem med naša najvažnejša vprašanja. Moramo ga rešiti, toda kako?

Gospod E. pravi, da pravičnost terja od poštarja, da sprejme p. t. t. odpravnika, ki se je pri njem vežbal, k sebi v službo vse dotle, dokler ta ne dobi svoje lastne pošte.

Gosp. E. pomislite tole: Upravnik pošte II. razr. ima okoli 1500 Din mesečne plače. Večje pošte so navadno v večjih trgih in krajih ob železnicah.

Za najemnino lokala je treba plačati	Din 200
za dostavo pošte dodati še	Din 100
za uradne potrebščine, drva luč itd.	Din 100
za stanovanje poštarja	Din 450
Za hrano poštarja	Din 450
za pranje perila	Din 50
in če to seštejemo, vrže skupaj	Din 1050

Če tedaj poštar nastavi svojega vežbenca za pomočnika, mu mora plačati za hrano Din 450, najmanjša plača, ki mu jo mora dati je Din 300. Vidite, takale kalkulacija bi izkazovala mesečno precejšen deficit. In nazadnje ni v tem všteto niti pare »drobiža« za poštarja samega.

Svojega vežbenca more sprejeti za pomočnika samo človek, ki ga kliče delo in dolžnost proč od poštnе službe. Tak v resnici potrebuje pomočnika, da mu vodi poštnе posle.

V 4. številki »Dravske pošte«, v poro-

čilu o redni skupščini Dravske sekcije Udruženja p. t. t. uslužbencev sem čitala, da se je skupščina bavila tudi z vprašanjem, kako bi bilo mogoče z zaposlitvijo vežbenk rešiti občutno pomanjkanje osebja.

Sličan predlog je svojčas napisal (v ti-

stem članku »Dvignimo ugled stroke« v našem Glasniku) tudi gospod Štut, poštni kontrolor iz Celja.

Kaže torej od te strani načeti ta pereči problem našega naraščaja, če mu hočemo res pomagati do koraka v življenje.

J. K.

Pozdravni večer novemu upravniku pošte Ljubljana I.

Osebjem pošte Ljubljana I je dne 19. VI. t. l. priredilo novo imenovanemu upravniku pošte Ljubljana I, g. inšpektorju Vinku Janežiču, lep pozdravni večer. K proslavi se je zbralo čez dvesto uslužbencev. Za uvodni pozdrav je v imenu uradništva g. Luznar Mi- ro, višji p. t. kontrolor izpregovoril naslednje:

Zbrali smo se nocoj, da toplo pozdravimo novega vodjo pošte Ljubljana I. Mi novemu upravniku ne prednašamo nobenih želja in ne pritožb, ker ga poznamo, da bo kot uvideven mož razločeval dobro od slabega in da bo dobra zrna ločil od plevla. Če bo uslužbenstvo videlo, da ima v šefu korektnega, uvidevnega moža, bo samo izločilo nepotreben in škodljiv plevel in s tem voditelju poslovanje v marsikakem pogledu olajšalo. Uslužbenstvo hoče pravičnega in pristranskega upravnika. S trdo roko naj poseže tja, kjer je potrebno in ceni naj, kar je treba ceniti.

Pa tudi uslužbenci morajo biti na svojem mestu. Potuhjenost, zahrbtnost, opravljalnost je rak rana pri vsakem vzajemnem delovanju, posebno pa še v naši poštni stroki. Pogled iz oči v oči, dasi mnogokrat neprijeten, je boljši, ko vsa druga namigovanja.

Službo opravljajmo vestno in marljivo, ker s tem bomo samo olajšali delo novemu upravniku. Želimo vam, gospod upravnik, mnogo uspeha na vodilnem mestu.

V imenu zvaničnikov in služiteljev je g. upravnika pozdravil g. Sojer s temi besedami:

Ko je bil pred leti g. Janežič premeščen od poštne direkcije za šefa k blagovnemu oddelku pošte Ljubljana I, smo slišali med tovariši radovedna vprašanja: »Kakšen pa je?« Kmalu pa smo ugotovili, da se za njegovo, navidez trdo gorenjsko osebo, skriva blaga in plemenita duša. Kot predstojnik je bil z nami vedno dober, nepristranski in pravičen. Uverjeni smo, da ostane tak tudi na sedanjem odgovornem upravniskem mestu, zato mu kličemo prav prisrčen: »Živeli«.

V imenu Pevskega zbora je govoril g. Hribar, tovarišica Ela Horvatova pa ga je pozdravila v imenu ženskega osebja. Poudarjala je, da uradnice z zaupanjem gledajo nanj in da so uverjene, da so končno v njem dobile predstojnika, ki zna ceniti delo in zmožnosti neglede na osebo.

Naša želja je, je nadaljevala, da bi pri delu za zboljšanje p. t. t. stroke upoštevali tudi naše zmožnosti, da bo v službi vsak, neglede na spol, lahko posvetil vse najboljše napredku. Naša domovina je tako mlada, in zato ne sme biti nihče izključen pri delu za ustvarjanje ali izboljšanje kateregakoli položaja, ne izven službe, najmanj pa pri opravljanju službenih dolžnosti. Prosimo vas zato, gospod upravnik, da bi pri podeljevanju kateregakoli samostojnega mesta v vašem področju upoštevali vedno samo zmožnosti in službena leta, neglede na spol. Me vas pa zagotavljamo, da bomo opravljale službo v vaše zadovoljstvo in v prospeh naše stroke.

V zadovoljstvo celokupnega osebja pošte Ljubljana I se je pozdravom g. upravniku pridružil tudi predsednik Dravske sekcije Udruženja p. t. t. uslužbencev in mu čestital v imenu vsega članstva pošte Ljubljana I. Omenil je, da g. Janežiča že poznamo, kot nekdanjega strokovnega delavca v Zvezi poštinskih organizacij in da so mu zato težkoče in ovire, da se ne dosejajo tako lahko večji uspehi, znane. Prosil ga je, naj kot upravnik

podpira stremeljenja organizacije za izboljšanje medsebojnih odnošajev vseh p. t. t. uslužbencev.

G. inšpektor Cof, upravnik pošte Ljubljana 2 ga je pozdravil kot tovariša, od katerega v sedanjem kritičnem pomanjkanju osebja neštokrat potrebuje pomoči ter ga prosil v tem pogledu nadaljnje naklonjenosti.

G. v. d. direktorja dr. Janko Tavzes je, ker je bil zadržan, poslal pismen pozdrav, katerega je g. Luznar prečital in ki se je glasil:

Obžalujem, da se ne morem udeležiti današnje proslave, prosim pa, da sprejmete zagotovilo, da sem kljub temu z Vašimi udeleženci, ki so prišli iskreno in s čistim namenom, da pokažejo namen podpirati gospoda upravnika, ki je prevzel velike odgovornosti do stroke. Obljubim mu, da ga bomo podpi-

rali vsi, vsak po svoje. Vi odspodaj, jaz odzgoraj, vsi v cilju, da delamo tisto, kar smo domovini prisegli. Bodimo z njim danes in do kraja! Vse, kar se mu bo v teku službovanja iz sebičnih namenov zoperstavljalo, pa bomo z gnusom odklanjali. Iskreno pozdravljam gospoda slavljence, starega prijatelja, kakor tudi vse, ki so se zbrali, njemu na čast.

Nato je povzel besedo g. upravnik ter med drugim poudarjal, da ni nikak prijatelj poklonov. V medsebojnih odnošajih p. t. t. uslužbencev se je dotaknil zlasti dveh točk in to tovarištva in discipline. Naglasil je, da ni nastopil tega položaja, da bi ti dve, za privatne kakor tudi za službene odnošaje p. t. t. uslužbencev važni in prepotrebni lastnosti šele vzgajal, ampak da mora biti prva kakor druga že v nas samih. Od nekdanj že je bil mnenja, da je treba v stroki upoštevati samo sposobnosti, neglede na spol. Upravičene želje osebja bo po možnosti vedno upošteval. Opozarjal pa je na kritično pomanjkanje osebja, ki mora zato storiti vse, da se poslovanje obdrži na dosedanji višini.

Razpoloženje je bilo vedno bolj prisrčno, tako da nas je kar nepričakovano presenetila polnočna ura.

Občni zbor »Dobrote«

Letošnji občni zbor »Dobrote« je bil prav živahen. Člani so mu posvetili mnogo pozornosti in ga posetili v obilnem številu, tako da je bila Bela dvorana hotela Uniona, kjer se je občni zbor dne 29. maja t. l. zvečer ob 8. prišel, skoro premajhna in se je moralo njegovo nadaljevanje dne 4. julija t. l. zvečer vršiti v veliki dvorani Trgovskega doma. Bil se je hud boj, končno je pa le prodrl predlog odbora, ki je šel za tem, da se članski prispevki uredi po takem načelu, ki kolikor mogoče izenačuje pravice in dolžnosti vseh članov in zagotavlja, kolikor se da naprej preračunati, gmotni obstoj društva vsaj do tistega časa da bo za vse sedanje člane dosežen namen društva.

Sprejeta je bila naslednja, za nove člane takoj, za stare pa od 1. januarja 1936 veljavna lestvica rednih mesečnih članskih prispevkov:

Starostni razr.	Starost ob vstopu v društvo od	Podporne skupine				
		I.	II.	III.	IV.	V.
		2500	5000	7500	10000	11000
dinarjev						
1	2.—10. leta	2	6	9	12	13
2	10.—25. ..	3	6	9	12	13
3	25.—35. ..	4	8	12	16	18
4	35.—40. ..	5	10	15	20	22
5	40.—45. ..	6	12	18	24	27
6	45.—50. ..	7	14	21	28	31
7	50.—55. ..	8	16	24	32	35
8	55.—60. ..	9	18	27	36	40
9	60. l. naprej	10	20	30	40	44
5a	Za nove člane od 40.—45. leta	7	14	21	23	—

Preosnovanje društva po tej lestvici se izvrši takole:

I. in II. podporna skupina je za člane sedanje skupine A, III., IV. in V. skupina pa za člane sedanje skupine B. Stari člani se uvrste takole: izredni člani v I. skupino, člani skupine A v II. skupino, člani skupine B pa v V. skupino. Vsak član pa se lahko odloči tudi za kako nižjo skupino; uvrstitev v višjo skupino pa more zahtevati le tedaj, če ni prekorajčil po pravilih dopustne starosti 45 let. V starostne razrede se prevedo člani po starosti ob vstopu v društvo, pri čemer se prekoračenje starosti za pol leta ne vpošteva kot prekoračenje. Člani skupine A, ki so pristopili pred 21. VII. 1925, se uvrste tako, kakor da

bi bili pristopili 1. VII. 1922. Isto velja za člane skupine B, če so vstopili v društvo pred 1. VII. 1925 in v skupino B do 1. VII. 1928. Ta določila veljajo za vse člane, ki se jim je priznala pravica starih članov. Člani skupine B, ki so vstopili v društvo po 1. VII. 1925, v skupino B pa do 1. VII. 1928., se prevedejo po starosti ob vstopu v društvo. Člani skupine B, ki so vstopili v skupino B po 1. VII. 1928, se uvrste s srednjo starostjo med vstopom v društvo in med vstopom v skupino B, a tako, da se tistim, ki so vstopili v društvo pred 1. VII. 1925 računani kot pristopna starost v društvo starost na dan 1. VII. 1922.

Novi člani morajo ob pristopu v društvo izjaviti, v katero skupino žele vstopiti, vendar se za V. skupino ne morejo prijaviti. Otroci do 7. leta starosti morejo vstopiti samo v I. skupino. Ob vstopu plačajo novi člani kot vpisnino trikratni mesečni prispevek.

Pri prevedbi članov iz nižje skupine v višjo se računijo novi mesečni prispevki po starosti ob prevedbi. Taki člani plačajo ob prevedbi tudi razliko med vpisninama obeh vpoštevni skupin po starosti ob prevedbi. Pri prevedbi iz višje skupine v nižjo se računijo mesečni prispevki po starosti ob vstopu v društvo.

Čakalna doba za dosego polne podpore je naslednja: v skupini A (I. in II. podporna skupina):

- od pol leta do 1 leta 40%,
- od 1 leta do 2 let 60%,
- od 2 let do 3 let 75%,
- 3 let dalje 100%.

V skupini B (III., IV. in V. podporna skupina):

- od pol leta do 1 leta 40%,
- od 1 leta do 2 let 50%,
- od 2 let do 3 let 60%,
- od 3 let do 4 let 70%,
- od 4 let do 5 let 80%,
- od 5 let dalje 100%.

Pri prevedbi iz nižje skupine v višjo velja za razliko med obema podporama čakalna doba v višji skupini.

Razen sklepa občnega zbora o zvišanju članskih prispevkov je treba omeniti tudi njegov sklep, da sme »Dobrota« svojim članom dovoljevati v uvaževanja vrednih primerih zmerna, dobro zavarovana posojila po

največ 6% obresti, mora pa odbor za izdajanje teh posojil pripraviti poseben pravilnik.

Iz letnega poročila odbora naj podamo te podatke:

Število članov je znašalo konec leta 1934: izrednih 264, samo v skupini A 1044, v skupini B 1750, skupaj 3058. Napram prejšnjemu letu, ko je bilo članov 3024, je to število poraslo: pri izrednih članih za 8, pri skupini A za 6 pri skupini B za 20, skupaj za 34. Pristopilo je med letom članov: v skupini A 19, v skupini B 54, skupaj 73, izstopilo jih je vseh 34, umrlo pa jih je: samo v skupini A 10, v skupini B 21, skupaj 31. — Kar obstoji društvo, pa je umrlo članov v skupini A 127, v skupini B 108, skupaj 235.

Dohodke je imelo društvo v l. 1934 te-le: na vpisnini 6690 Din, na vseh prispevkih za skupino A 173.283 Din, za skupino B 183.090 Din, na obrestih in povrnjenih upravnih stroških 42.496.45 Din, skupaj 405.569.45 Din. Izdatki pa so bili tile: podpore v skupini A 148.400 Din, v skupini B 120.00 Din; upravni stroški: nagrade za delo 15.050 Din, nagrade za odtegotvanje članarin 5200 Din, drugi upravni stroški: 3163.26 Din; odpisi neizterjanih prispevkov 1129 Din, odpisi inventarja 4249 Din skupaj 297.291.26 Din. Prebitka je bilo: pri skupini A 24.883 Din, pri skupini B 63.090 Din, splošnega 20.295.19 Din, skupaj 108.268.19 Din. S tem prebitkom je imovina društva narasla na 830.781.38 Din. V vseh letih društvenega delovanja od l. 1922 dalje so znašali dohodki:

	Din
na vpisninah in letnih članarinah	154.517.75
na prispevkih v skupini A	1.372.332.—
na prispevkih v skupini B	845.060.
na obrestih in raznih dohodkih	225.307.55
skupaj	2.597.217.30

Izdatki pa so znašali:

upravni stroški	158.420.30
odpisi	46.915.62
podpore v skupini A	954.200.—
podpore v skupini B	606.900.—
skupaj	1.766.435.92

Prebitok: 830.781.38

Ta je naložen:

pri Poštni hranilnici	149.236.38
pri Gosp. zadrugi v Ljubljani	205.010.—
pri Gosp. zadrugi v Mariboru	102.464.—
pri Hran. in pos. konsorciju v Lj.	120.965.—
pri Mestni hranilnici v Ljubljani	55.415.—
v vredn. papirjih in deležih	143.075.—
v inventarju	2830.—
pri dolžnikih	51.786.—
Skupaj	830.781.38

Ves potek občnega zboru je bil v znamenju bojnega razpoloženja. Obakrat: 29. maja in 4. julija se je videlo, da bi bili starejši člani, ki so v obilem številu zasedli dvorano, radi preprečili sprejetje predlogov, ki so bili na sporedu.

Po otvoritvi občnega zboru dne 29. maja je predsednik v uvodnih besedah počastil spomin blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja in izrazil vdanost in zvestobo našemu mlademu vladarju Nj. Vel. kralju Petru II., kar je občni zbor na dostojen način pospremil

Tajnica gđ. Črnjač Iva in blagajnik g. Kavs Jože sta podala nato svoji poročili, pregledovalec računov g. Bizovičar Jože pa je poročal o pregledu računov. Po krajši razpravi o teh poročilih je odbor dobil razrešnico.

Pri nadaljnji točki sporeda: predlogi več članov za dajanje posojil iz obratnih sredstev »Dobrote«, se je vnela živahna razprava. Dasi je izgledalo, da se bodo za tak predlog vsi člani zavzemali, je bilo slišati vendar mnogo pomislekov in nasprotnih mnenj.

Ustvarila sta se dva tabora in je predlog, da bi člani dobivali posojila pri svojem društvu, pri glasovanju na videz propadel. Ker pa je proti objavi takega izida glasovanja oziroma proti agitacijskim metodam nekkih članov zoper sprejetje tega predloga eden navzočih članov protestiral in je bil kesneje vložen tudi pismen protest, se je glasovanje o predlogu za posojila dne 4. julija ponovilo in je bil predlog s precejšnjo večino sprejet.

Prišel je na vrsto predlog odbora za preosnovanje »Dobrote« na podlagi novih članskih prispevkov. Proti temu predlogu sta bila vložena iz članskih vrst še dva predloga. Po enem teh predlogov naj bi ostalo sploh pri starem in naj bi se nič ne spreminjalo, po drugem predlogu pa naj bi se odpravilo vse razlikovanje članov po skupinah in naj bi vsi člani enotno plačevali po 8 Din za vsak smrtni slučaj. Na občnem zboru dne 29. maja so se vsi ti predlogi prečitali, niso pa prišli v razpravo. Predsednik je namreč takoj za tem prečital odlok policijske uprave, s katerim je kraljevska banska uprava pozvala društvo, da se preosnuje v vpisano pomožno blagajno po zakonu od 16. julija 1892 drž. zak. št. 202. Za tako preosnovanje je bilo pa potrebno sestaviti osnutek novih pravil po določbah citiranega zakona. Ker je društvo odlok policijske uprave prejelo komaj nekaj dni pred občnim zborom in je odlok pozival društvo, da izvede preosnovo že na tem občnem zboru, do katerega ni bilo mogoče pripraviti novih pravil, ker je bil čas prekratek, je predsednik smatral za potrebno, da občni zbor prekine dotlej, da bo odbor lahko pripravil pravila. Tako se je mogel občni zbor nadaljevati šele 4. julija.

Na nadaljevanem občnem zboru so bila prečitana nova pravila, sestavljena v smislu zahteve banske uprave. V pravila je bila sprejeta tudi lestvica novih članskih prispevkov v novó zamišljenih petih podpornih skupinah, po istem načrtu, kakor ga je odbor pripravil že pred odlokom banske uprave. Bistvo zahteve banske uprave je bilo ravno v uvedbi novih članskih prispevkov, katerih donos bi moral biti kolikor mogoče v ravnovesju z obvezami društva za izplačilo podpor. Ta zahteva je bila popolnoma v intencijah društvenega odbora, dasi odbor ni smatral za neobhodno potrebno, da bi se moral njegov načrt izvesti v okviru vpisane pomožne blagajne, ko se prav tako lahko izvede v okviru društva. Razlika je le v tem, da je v pomožni blagajni ravnovesje med prispevki in podporami in zagotovitev pravic vsem članom obvezno, za kar skrbi banska uprava z intenzivnim nadzorstvom, in če treba tudi s prisilnimi sredstvi, med tem ko je pri društvu vse to prostovoljno. Predsednik je članstvu pojasnil te momente in mu dal na voljo, da glasuje za preosnovo društva v vpisano pomožno blagajno ali proti njej. Opozoril pa

je občni zbor, da ne more prav nič reči, kakšne posledice bo banska uprava izvajala, če občni zbor preosnovo odkloni. Kljub temu opozorilu je občni zbor skoro enodušno brez posebnega glasovanja predlagano preosnovo odklonil.

Po tem izidu je g. Sturm Jernej predlagal, naj bi občni zbor sprejel nova pravila s to spremembo, da bi veljala za društvo in da bi se besedilo le toliko spremenilo, kolikor je prirejeno samo za pomožne blagajne in ne ustrezno pravilom društva, pri čemer bi šlo v glavnem samo za naziv »društvo« mesto »pomožna blagajna«. Za ta predlog je bilo članstvo že mnogo bolj dovzetno. Da bi bilo glasovanje zanesljivejše, se je glasovalo z listki. Za predlog je glasovalo 123 članov, proti pa le 71. Ker pa je šlo za spremembo pravil in je za to potrebna dvetretjinska večina, je predlog kljub temu propadel.

Tako je izgledalo, da načrt odbora za novo ureditev članskih prispevkov ne bo uspel. Kot izhod iz zagate naj bi služil potem načrt g. Wolfa, ki je predlagal, naj se brez spremembe pravil zvišajo pač nekoliko prispevki v skupini A, ki je po njegovem mnenju edina ogrožena, skupina B, ki je baje popolnoma zasigurana, pa naj ostane nespremenjena. V skupini A naj bi se zvišali prispevki za nad 25 let stare člane na 6 Din, za nad 35 let stare na 8 Din in za nad 45 let stare na 10 Din. Razen tega naj bi se uvedla skupina s podporo 2500 Din s sorazmerno nižjimi prispevki. — Ta predlog je prišel na glasovanje, a je propadel s 93 glasovi proti 71.

Ker so člani videli, da je imel načrt odbora za novo ureditev prispevkov prav za prav absolutno večino in da le za spremembo pravil ni bilo dobiti potrebne večine, je več članov govorilo za to, naj se pač sprejme predlog odbora, a brez spremembe pravil in naj se predlog le toliko spremeni, kolikor bi bil v nasprotju s sedanjimi pravili. G. Sojar je končno stavil konkreten predlog v tem smislu, ki je bil končno tudi z absolutno večino glasov sprejet. S tem je bilo glavno delo občnega zboru opravljeno. Sledile so samo še volitve. Voliti je bilo v upravni odbor dva člana, namesto odbornikov Matjašiča in Bana, ki jima je potekla poslovna doba. Dalje je bilo voliti tri namestnike in pa pregledovalce računov. Po predlogu g. Jurgeleta je občni zbor enodušno sprejel naslednjo listo: upravni odbor: Matjašič Miroslav in Sojar Anton; namestniki: Cerar Peter, Krese Franc in Sturm Jernej; pregledovalca računov: Dermaša Ignacij in Leben Franc, njih namestnik: Martinšek Franc.

Pri seji, ki je sledila občnemu zboru se je odbor konstituiral takole: predsednik: Matjašič Miroslav, podpredsednik Engelman Anton, tajnica: Črnjač Iva, blagajnik Kavs Jože, odborniki: Pristovšek Stanko, Sojar Anton, Treven Viktor.

Ugodno boste kupili dobro blago za moške, ženske in otroške obleke v Ljubljani v trgovini

Lingarjeva ul. **R. MIKLAUC „PRI ŠKOFU“** Pred Škofijo 3

ZAHVALA

Ob težki izgubi dragega mi soproga in dobrega očeta mi veva dolžnost, da se zahvalim v prvi vrsti častiti duhovščini Magdalenske župnije, nadalje spoštovanima gospodoma inspektorjema Klemenčiču in Irguliču, upravnikoma poš. Maribor 2 in 1, gospodom uradnikom ter tovarišem blagopokojnega, za tako častno udeležbo pri pogrebu, ambulančnim sprevodnikom še posebej za njihovo požrtvovalnost, da so svojega stanovskega tovariša sami nosili do zadnjega bivališča, tovarišem pevcem »Poštnega roga« za ginljive žalostinke in vsem ...ofliko poklonjenih krasnih vencev. Zlasti se pa zahvalju-

jem gosp. Šerbcu za njegov v srce segajoči poslovilni govor in na koncu prav vsem, ki so mi kaj pomagali in me tolažili ob času te težke izgube.

Veliko hvaležnost pa dolgujem tudi društvu »Dobrota«, ki mi je prihitelo takoj na pomoč in mi brez odlašanja točno izplačalo pripadajoči znesek. Priporočam in polagam na srce vsem tistim, ki še niso člani tega tako humanega društva, da storijo to takoj brez pomišljanja, ker nihče ne ve, kdaj in kje ga nesreča čaka. Naj jim bodo vedno pred očmi besede: »Odprta noč in dan so groba vrata«.

Vsem: »Bog plačaj!«

M. Juršnik, vdova.

Vrata Poštnega doma so odprta

Odpri smo jih slavnostno dne 23. junija t. l. To je bil dan, ko je slavila zmago odločnost, vztrajnost, zaupanje vase, skratka trdna, neomajna volja, ki je zopet enkrat dokazala skeptikom, da je beseda »hočem« začetek vseh dejanj.

Prostor pred Poštnim domom je bil že veliko pred otvoritvijo poln poštne službenice, povabljenih gostov, pa tudi drugega občinstva iz nove fare bežigradske, ki je mimo hodeč videlo, kako raste neka večja stavba, ki je pa šele ta dan izvedelo, da je to dom poštne službenice, ki so si ga zgradili iz svoje stanovske zavesti, s svojimi prostovoljnimi prispevki. Pred leti bi si morali, ako bi hoteli otvorjati Poštni dom ob zvokih godbe, godbo naročiti, sedaj nam pa to ni bilo treba, ker je proti drugi uri popoldne prikoral naša, poštna godba.

Vse je utihnilo. Ob zaprtih vratih Poštnega doma se je oglasil župnik Ciril-Metodove cerkve g. p. K. Zakrajšek. Načelstvo Poštnega doma ga je naprosilo, naj blagoslovi novo stavbo. In gospod župnik je izpregovoril. V preprostih, a v tako lepih, v srce segajočih besedah nam je vsem zbranim pokazal, da je s tolikim trudom sezidani dom res lahko naš ponos in da je vreden blagoslova. S svojim spremstvom se je na to podal v notranjost doma in tiho moleč in škropeč ga, klical nani blagoslov z neba.

Na povabilo gospoda podpredsednika Poštnega doma tov. Urbančiča smo se nato podali vsi zbrani v dom in si ogledali vse njegove prostore. Od vsepovsod sama pohvala in malo nergaških opazk. S tem denarjem, s katerim se je sezidal ta naš lep dom, se ni moglo prav res nič boljšega in smiselnega storiti.

Po ogledu smo zasedli prav čedno, za naše razmere in naše namene dovolj veliko zborovalno dvorano. Prišel se je slavnostni občni zbor zadruga »Poštni dom«. Med zborovalci smo videli lepo število zastopnikov raznih drugih zadrug in institucij, videli smo pa veliko premalo naših ljudi izven Ljubljane. Obiskal nas je sam predsednik Udruženja p. t. t. uslužbenec, g. Vladeta Krstić, iz Zagreba so prihitali na to našo slavnost g. Mirko Tropan, predsednik Savske sekcije Udruženja p. t. t. uslužbenec, gospod dr. Car, ki je zastopal Gospodarsko pripomočno zadrugo v Zagrebu in gospod Gasparec Milan, zastopnik zadruga p. t. t. uslužbenec v Zagrebu. Razen teh sta se udeležila naše proslave naša dva stara, zvesta prijatelja, brata Lalič. Maribor je zastopal samo g. Kumer Matko, Celje pa g. Gams. Z zbora smo najprej odposlali tri vdanostne brzojavke, in sicer Nj. Vel. kralju Petru II., tedanjemu prometnemu ministru, g. Di-

mitriju Vujiću in pomočniku ministra, g. ing. Dobrosavu Ratajcu. Sprejeli smo pa več pozdravov za ta naš lep dan, in sicer od g. pomočnika ministra, gospoda direktorja v poklju, Gregoriča Alojzija, od Udruženja p. t. t. uslužbenec v Splitu, Udruženja p. t. t. uslužbenec v Novem Sadu in od Poštnega doma v Splitu. Po pozdravih voditelja občnega zbora, g. Urbančiča na vse navzoče zastopnike raznih oblasti, raznih društev in organizacij, je pozdravil občni zbor g. v. d. dr. Janko Tavzes, kot zastopnik g. pomočnika prometnega ministra, ing. Dobrosava Ratajca.

Vsi zborovalci so nato z velikim zanimanjem poslušali sicer precej obširno, zato pa res zelo izčrpno poročilo gospoda podpredsednika. V tem svojem poročilu, ki zasluži, da bi se objavilo v celoti, kar bo »Dravska pošta« v prihodnji številki najbrž tudi storila, je g. podpredsednik podal ves historijat graditve Poštnega doma, vse od tistega začetka, ko se je ta ideja leta 1919 v Zvezi poštne organizacij za Slovenijo porodila, pa vseskozi, skozi vse peripetije do sklepa Zadruga »Poštni dom«, da se bo Poštni dom gradil in do njegove otvoritve. Slišali smo, koliko težav in zaprek je bilo treba odstraniti od tistega časa, ko je bila parcela, na kateri stoji danes dom, šele kupljena, pa do današnjega dne. Šele sedaj prav vidimo, kako dobro je treba v današnjih časih, ko se vse tako hitro spreminja, premisliti in pretehtati, da se človek ne zaleti in da ne napravi napako, ki je ni mogoče več popraviti. Šele sedaj priznavajo tudi tisti, ki so vedno samo veliki optimisti in ki

jim ne manjka nikoli poguma, kako nekam neprijetno nam bi bilo pri srcu, ako bi otvorjali Poštni dom, na katerem bi imeli pol milijona dinarjev dolga. Stavba bi bila res veliko bolj reprezentativna, ali imeli bi pa le občutek, da nismo v svojem in da bi se kaj lahko zgodilo, da bi se morali seliti. Tako pa smo si zgradili dom, ki je, če lahko rečemo, res naš, ker je po večini plačan in nas tisto notranje posojilo, ki ga dolguje zadruga svojim članom, res ne teži in ne skrbi. Stavba je v sedanjem obsegu in velikosti absolutno rentabilna, saj bo imela poleg svojega pravega namena svoj stalen vir dohodkov, ki jih bodo donasale najemnine trgovskih lokalov in treh stanovanj. Zidan pa je iz previdnosti na ojačenih temeljih, tako da se lahko, ako bo to kdaj treba, dvigne za več nadstropij.

Ta dom je torej kakor je rekel g. podpredsednik Urbančič, res naš in nobena moč ga ne more iztrgati iz rok poštarjev.

Vse tovariše in tovarišice z dežele opozarjamo, da sta v poštnem domu pripravljene dve novo opremljeni sobi za goste. Namenjeni sta za prenočevanje onim tovarišicam in tovarišem, aktivnim in upokojenim, ki bodo prišli po kateremkoli opravku v Ljubljano, pa ne bodo imeli primernege in cenenege prenočišča. Sobi sta na razpolago reflektantom tudi za dlje časa. Do nadaljnjega plača vsak prenočevalec majhno odškodnino za pranje perila, pospravljanje, snaženje itd. Prenočiče se lahko rezervira pri hišniku poštnega doma, g. Koritniku Avgustu. Dom je oddaljen od glavnega kolodvora 8 minut. Stoji na Tyrševi cesti št. 37b (prej Dunajska cesta), preko železniškega prelaza.

Kupujte samo pri
tvrdkah, ki dajejo
oglas v naš list!

Veletrgovina z železnino

Peter Majdič „Merkur“

Celje — Kranj

Dobavlja vse v stroko spadajoče predmete najpovolnejše.

Osebne vesti

Premeščeni so: Hinterlechner Jerica, višji p. t. kontrolor VI. skupine, od pošte Ruše k pošti Maribor 1;

Zehelj Franjo, višji p. t. kontrolor VI. skupine, od pošte Maribor 1 k pošti Ruše.

Negovetič Amalija, p. t. uradnica VIII. skupine, od pošte Kostanjevica na Krki k pošti Brežice;

Lavrenčič Alojzij, pomožni p. t. uradnik IX. skupine, od pošte Novi Sad k pošti Ljubljana 1;

Vesenjak Frančiška, p. t. manipulantka IX. skupine, od pošte Maribor 1 k pošti Guštanj; Soršak Franc, p. t. zvančnik I. skupine, od pošte Maribor 2 k pošti Pragersko;

Verbanjščak Roman, p. t. zvančnik II. skupine, od pošte Pragersko k pošti Maribor 2;

Červ Ludvik, dnevničar-zvančnik, od pošte Grosuplje k pošte Celje in

Goja Josip, dnevničar-služitelj, od pošte Celje k pošti Grobelno.

Postavljeni so: Konič Franc, za dnevničarja-služitelja pri pošti Boh. Bistrica, Hercog Maks, za dnevničarja-služitelja pri pošti Maribor 2, Pavšek Franc in Zavodnik Ivan, za dnevničarja, služitelja pri pošti Ljubljana 1 in Štibernik Alojzij, za dnevničarja-služitelja pri pošti Ljubljana 2.

Po položenem izpitu za vodstvo pogodbene pošte so prišle v stalež p. t. odpravnikov: Ferk Elza, Topolnik Elza in Lucu Marija.

Postavljena je za pogodbeno poštarico pri pošti Topolščica — Potrato Vida.

Službeno pogodbo je odpovedala pogodbeno poštarica Škofic Štefka pri pošti Topolščica.

Umrli je Juršnik Pavel, p. t. zvančnik I. skupine pri pošti Maribor 2.

Ako želite

biti z dobrim blagom postreženi, preskrbite si blago za ženske in moške, kakor vse druge potrebščine pri

Janko Češnik-u

modna manufakturna trgovina

Ljubljana

Stritarjeva ulica
Lingarjeva ulica

Poštarji pri nakupu
10% popusta!

Rafael Salmič

Celje, Narodni dom

najstarejša narodna tvrdka, Vam nudi poročne prstane, ure, zlatino, srebrnino, optiko, jedilni pribor i. t. d. v največji izbiri in po najnižjih cenah - ūst. l. 1899.

DRAGO GAMS

trgovina

šivalnih strojev in koles

Celje, Prešernova 16

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC
Ljubljana, Stritarjeva ul. 5

priporoča svojo veliko izbiro manufakturnega blaga za dame in gospode.

Poštni uslužbenci proti gotovini znaten popust.

